

Scénář k rozhlasové reportáži – Libuše Hlinovská

Název: Lidovým tancem ke svobodě

Autorský tým: Bára Viktorie Nosková, Matěj Pihera, Bruno Filipovský, Emma Málková, Petr Beutel

Pedagogické vedení: Mgr. Markéta Piherová, Mgr. Josef Lédl

Škola: ZŠ Elišky Krásnohorské, Ústí nad Labem

Paní Libuše Hlinovská je dáma, která si v životě prožila spoustu jak dobrých, tak i zlých věcí. Už ve svých 9 letech zažila zabrání Sudet a později byla s rodinou nucena opustit své rodné město Kozolupy u Plzně a přestěhovat se do

Její tatínek byl členem Pošumavské jednoty a před Mnichovskou dohodou byl zmobilizován.

„Němci si pamatovali, že on patřil k těm Čechům, kteří se drželi pohromadě a kteří tam se snažili tu českou společnost hodně podporovat. Němci si otce hodně pamatovali, a že proto teda se po té mobilizaci tam nevrátil, protože se matka asi dozvěděla někde, že se na něj chystají.“

Odstěhovali se do Prahy do Hloubětína a následně do Roztok. Tam zůstali po dobu války. Žili docela klidně, dojížděla do Prahy na gymnázium, než však přišlo Pražské povstání.

Přes Roztoky vedla cesta do Prahy a Češi se báli, že po této cestě bude chtít jet německá armáda „na pomoc“, a právě její tatínek tuto cestu v noci hlídal s chudým vybavením. Tohoto povstání se také zúčastnil její blízký kamarád.

„Míla Vraštil nastoupil také do toho vlaku, no a ten vlak se teda rozjel do Bubenče a v Bubenči ve vilách byli ještě SS-Manni a ten vlak už v Bubenči nějak zastavil, bylo to těsně před Stromovkou a tenhle ten Míla byl velice takový horlivý a vystoupil podél té Stromovky, a ještě nějaký z Roztok ještě jeden, jeden další a z těch vil, kde byli ti SS-Sáci, kteří měli tedy dobré zbraně, tak na ně stříleli a toho, ten Míla bohužel byl zastřelen.“

O konci války se dozvěděla prostřednictvím rozhlasu.

„Takže to byl konečně tedy radostný okamžik ovšem s tím, že současně tam pořád je, byl ten smutek po tom kamarádovi.“

Paní Libušky jsme se také zeptali, co by popřála budoucím generacím.

„Aby se hlavně nedožili nějakých špatných časů.“

DOPROVODNÍ PÍSEŇ: *Nebe na zemi*, Jan Werich a Jiří Voskovec